

списвалъ вѣстници и кждѣто много е работилъ съ дѣда Петка Р. Славейковъ и други учени хора за освобождението ни отъ турцитѣ.

Слѣдъ освобождението ни, той дошълъ въ свободна България и захванълъ учителствуването.

По вънкашность Т. Икономовъ изглеждалъ като да е лѣнивъ човѣкъ, ала той билъ много работенъ. Той написалъ и прѣвелъ много книги, както за възрастнитѣ човѣци, тѣй и за младежитѣ. Отъ него сж написани и читанки за I, II, III и IV отдѣления, съ много добри и поучителни статийки. Отъ него е и това стихотворение:

Дѣ е родътъ ми?

Срѣбробистъръ лѣй се Дунавъ,
Гроздъ расте въ лозята хубавъ
И Балкана гордѣливъ, —
Рай земя, за който е живъ.
Тя земя е много красна,
Българско е родътъ ми!

Дѣ е родътъ ми?

Тамъ истича ѝ лѣй Марица
Срѣбропѣнната ѝ водица,
Врѣдъ за драгостъ цвѣтъ цвѣти
Рай блаженство намъ вѣсти.
Тя земя е съ хубостъ пълна —
Българско е родътъ ми.

Дѣ е родътъ ми?

Бързотечний Вардаръ бистрий,
Дѣ расте памукъ срѣбристий,
Дѣто вѣе вѣтъръ хладенъ,
Тамъ живѣе юнакъ пламенъ:
Тамъ земята е блаженна —

Отъ вѣка е за насъ славна!